

عنوان مقاله:

توجیه ساختاری به مثابه دستاورد درون گروهی آئودی

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های معرفت شناختی، دوره 8، شماره 18 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محسن شمس - دانشجوی دکتری/دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران مدرس حق التدریس/دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

امیرحسین منصوری نوری - دانشجوی دکتری / دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

عبداله صلواتی - هیات علمی دانشگاه شهید رجایی

عین الله خادمی - استاد دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

تحلیل سه جزئی متعارف درباره معرفت، معرفت را «باور صادق موجه» می داند و ضابطه ی معرفت را تحقق سه شرط باور، صدق، و توجیه معرفی می کند. در این میان شرط توجیه بیش از دو شرط دیگر محل بحث بوده است. معرفت شناسان عموماً توجیه را در دو قسم توجیه باوری و توجیه وضعیتی پیگیری می کنند. لیکن آئودی، توجیه را چهار قسم می داند؛ توجیه باوری، توجیه وضعیتی، توجیه گزاره ای و توجیه ساختاری. توجیه ساختاری نوآوری و حاصل دیدگاه درون گروانه ی آئودی به توجیه است. درون-گروی و برون گروی دو دیدگاه رقیب در تبیین معرفت و توجیه هستند. آئودی در توجیه قائل به درون-گروی مبتنی بر دسترسی اقلی است و توجیه ساختاری ثمره ی دیدگاه خاص وی به توجیه است. با عنایت به اینکه، یکی از انتقادات مهم برون گروان به درون گروی، نامتعیین و ذهنی دانستن آن است، پیامد نوآوری آئودی، صورت بندی و تعیین توجیه در رویکرد درون گروانه به عنوان یک فرآیند از ابتدا تا رسیدن به توجیه باوری مورد نیاز برای معرفت، و در نتیجه تقویت دیدگاه درون گروی به توجیه در مقابل برون گروی است. در این پژوهش از روش تحلیل محتوا استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

توجیه، توجیه ساختاری، برون گروی، درون گروی، آئودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1626177>

